

Atassut's Landstingsgruppe:

Augusta Salling, Ellen Christoffersen, Thomas Kristensen, Kristian Jeremiassen,
Godmand Rasmussen
Grønlands Landsting
Postboks 1060
3900 Nuuk.

Vedr. spørgsmål til landsstyret

Atassut's Landstingsgruppe har i henhold til § 36 stk. 1 i Landstingets Forretningsorden fremsat en række spørgsmål omkring, hvorvidt den nuværende viden om moskusoksebestanden er tilstrækkelig til at fastsætte årlige moskusoksekvoter. Spørgsmålet er rejst på baggrund af, at moskusokserne igennem årene har spredt sig langs Grønlands kyster, hvor dette blandt andet har medført behov for justering af jagtområderne.

Jeg vil hermed på vegne af Landsstyret besvare jeres spørgsmål.

1) *Hvor meget viden er der indsamlet omkring moskusoksernes spredning i Grønland?*

Her redegøres kort for den viden vi på nuværende tidspunkt har hvad angår spredningen af de enkelte moskusoksebestande i Grønland.

Kangerlussuaq (Sisimiut, Maniitsoq og Nuuk)

I 1962 og 1965 blev 27 moskusokser flyttet fra Nordøstgrønland til området ved Kangerlussuaq. Flytningen har været en succes, idet moskusokserne trives ovenud godt og har formeret sig, så der ved den seneste tælling i 2004 blev estimeret at der var over 7.000 dyr i området. På baggrund af tællingerne har Grønlands Naturinstitut vurderet, at bestanden vil have en maksimal produktion, hvis bestanden stabiliseres på lidt over 5.000 dyr.

Foreløbige tal fra nye tællinger tyder på, at bestanden formentlig er mindst 10.000 dyr og samtidig viser bestanden tegn på, at der er for mange moskusokser i forhold til fødegrundlaget. Andelen af kalve er således faldet fra 25-35 pct. for nogle år siden til 14 pct.

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastlagt nogen særskilt målsætning for udviklingen af moskusoksebestanden som nu breder sig ud fra Kangerlussuaq. Arbejdet med en forvaltningsplan for det åbne land omkring Kangerlussuaq, som er startet, vil vise retningslinier for de næste forvaltningsmæssige tiltag.

7.10.2006
J.nr.
28.32.56/2006+I/01
All./Brev nr.

Postboks 909
3900 Nuuk
Oq/tel +299 34 50 00
Fax +299 32 54 10

Fra bestanden ved Kangerlussuaq er der flyttet dyr som er resulteret i nye bestande i bl.a. Ivittuut, Naternaq, Qaanaaq og Sigguk/Svartenhuk. Samtidig er moskusokse ved Kangerlussuaq udvandret til Sisimiut Kommune, og i 2004 var disse minimum 433 dyr, heraf 86 kalve. Desuden har bestanden af moskusokser spredt sig syd for Sukkertoppen Iskappe ind i Maniitsoq og Nuuk kommuner, hvor begge kommuner har udtrykt ønske om at lade bestandene sprede sig naturligt.

Østgrønland

95 pct. af bestanden af moskusokser på Østkysten findes i Nationalparken i Nord- og Nordøstgrønland, hvor moskusoksen er fredet. Det er dog tilladt at nedlægge moskusokser til brug for hundefoder under fangst af isbjørn. Udenfor Nationalparken ved Illoqqortoormiut findes der ligeledes en mindre bestand af moskusokser på Jameson Land og i bunden af Kangertittivaq Fjorden.

Ivittuut (Qaqortoq og Paamiut)

Moskusoksebestanden i Ivittuut Kommune er vokset hurtigt siden udsættelsen i 1987, da 15 dyr fra Kangerlussuaq bestanden blev landsat. Ved en flokstrukturtælling september 2005 blev der observeret 508 dyr. Landsstyret besluttede, at der gives en kvote på 160 moskusokser til nedlæggelse i Ivittuut Kommune for 2006. Ivittuut kommune gives stor indflydelse på forvaltningen af denne bestand, hvor kommunen selv sørger for monitoring og kommer med forslag om fordeling af den tildelte kvote.

Flere moskusokser fra bestanden i Ivittuut Kommune har de seneste somre vandret ud af kommunen og taget ophold i Qaqortoq og Paamiut kommuner.

Qaanaaq

I sommeren 2000 blev der åbnet mulighed for en meget begrænset kvoteret jagt på moskusokser i Inglefield Land i Qaanaaq kommune. I Kap Atholl syd for Qaanaaq er der ligeledes en moskusoksebestand, hvor der er en kvote på 15 dyr med forvoksede klove. Der er ikke modtaget nogen informationer om, at bestanden i Qaanaaq kommune har spredt sig udenfor Inglefield Land eller Kap Atholl.

Sigguk/Svartenhuk

Naturinstituttet foretog flokstrukturtælling i Sigguk/Svartenhuk i 2002. For første gang i 2004 besluttede Landsstyret, at der gives en kvote på 40 moskusokser til nedlæggelse i Sigguk/Svartenhuk. Naturinstituttet har ikke siden 2002 foretaget nye undersøgelser ved området. Lokale informationer om at moskusoksebestanden i Sigguk/Svartenhuk er vokset, har resulteret i at Landsstyret besluttede at øge kvoten til 60 moskusokser for efterårsjagten 2006.

Landsstyret igangsatte en undersøgelse i september 2006 om muligheden for, at udvide jagtområdet i Sigguk/Svartenhuk. Direktoratet for Miljø og Natur holdte møde med Kommunalbestyrelsen i Upernavik kommune, hvor deres ønske om udvidelse af jagtområde blev drøftet.

Idet Upernavik Kommunes ønske om, at jagtområdet udvides allerede under efterårsjagten 2006, har Landsstyret besluttet, at muligheden for eventuelt ændring af jagtområdet i Sigguk/Svartenhuk undersøges til næste års jagt.

Naternaq

Moskusoksebestanden på Naternaq er den mindste bestand af landpattedyr i Grønland som der tillades almindelig jagt på. I forbindelse med høring før fastsættelse af kvoter, jagtområder og jagtperioder for moskusokseforvaltning 2006, blev der registreret en udbredt opfattelse om, at denne bestand er blevet større og, at kvoten derfor bør øges. Landsstyret besluttede at kvoten øges fra 12 dyr til 15 dyr og fordeles mellem kommunerne Aasiaat, Kangaatsiaq og Qasigiannuguit.

Ud fra lokale informationer om, at moskusokserne er begyndt at sprede sig mod Qasigiannuguit og fastlandet sydøst for byen, har Landsstyret udvidet jagtområdet for Naternaq, således at området ved Qasigiannuguit medtages som Naternaq-jagtområde.

Anvendt viden

Der er ikke foretaget nye biologiske undersøgelser af moskusoksebestande siden 2004. Vidensgrundlaget er derfor baseret på Naturinstituttets undersøgelser i følgende år: Inglefield Land (1999), Svartenhuk (2002), Naternaq (2004), Sisimiut (2004), Maniitsoq (2004), Jameson Land (2000) og Scoresbysund fjord (2003). Viden om bestanden i Ivittuut stammer fra tællinger foretaget af den lokale jagtbetjent.

Vidensgrundlaget er yderligere suppleret med information fra erhvervsfangernes og fritidsjægerens fangsttilbagemeldinger (særmeldingsskemaer), oplysninger fra jagtdatabasen "Piniarneq", samt informationer fra lokale nøgleinformationer. Naturinstituttet får ligeledes løbende informationer om moskusokser der er spredt udenfor jagtområder og andre steder end de oprindeligt blev udsat.

2) Er den viden tilstrækkelig til at benytte som grundlag for at kunne fastsætte årlige moskusoksekvoter?

Det er landsstyrets opfattelse at det allerede veldokumenterede biologiske undersøgelser af moskusoksebestanden i Grønland, suppleret med informationer fra fangsttilbagemeldinger, oplysninger fra jagtdatabasen "Piniarneq", samt informationer fra lokale nøgleinformationer, er tilstrækkelig til at benytte som grundlag for at kunne fastsætte årlige moskusoksekvoter.

Landsstyret har været meget tilfredse med, at Grønlands Naturinstitut har været i stand til at afgive flerårige biologiske rådgivninger for moskusoksebestanden blandt andet i Kangerlussuaq. Den sidste rådgivning som er lavet strækker sig fra 2005-2007.

Trods manglende målbare målsætninger for de forskellige bestande har Landsstyret været tilfreds med at Grønlands Naturinstitut kan fremlægge en

bestandsstatus/ biologisk rådgivning for de forskellige bestande omhandlende antal, køns- og aldersfordeling, reproduktion, udbredelse, kondition, naturlig dødelighed, m.m. Den biologiske rådgivning vurderer også i hvilken grad jagten har ændret den naturlige sammensætningen af bestanden, og hvilke konsekvenser denne ændring evt. kan have.

For første gang i år blev der truffet en række beslutninger om fastsættelse af flerårige kvoter, jagttid og jagtområder på moskusokser, som gælder frem til vinterjagten 2009. Ved at fastlægge vilkårene for jagten for flere år får aktørerne bedre mulighed for at planlægge sine aktiviteter samtidig med, at der spares meget administrativt arbejde i Hjemmestyret og i kommunerne.

Landsstyret har ved fastsættelse af flerårige kvoter sikret, at de ressortmæssigt ansvarlige direktorater kan foretage justeringer af kvoter, jagttid og jagtområder, såfremt særlige forhold taler for det, såsom nye biologiske undersøgelser eller nye informationer om bestandsstørrelse.

3) Bliver fangernes indsamlede observationer og viden samt ønsker hørt, når fangstområderne skal fastsættes?

Landsstyret har som førnævnt været tilfreds med den biologisk rådgivning som Grønlands Naturinstitut fremlægger. Denne biologiske rådgivning indeholder også oplysninger fra fangernes indsamlede observationer fra forskellige steder. Den endelige biologisk rådgivning fremlægges Landsstyret, efter Naturinstituttet har gjort overvejelser ud fra de oplysninger fangerne er fremkommet med, samt biologiske undersøgelser som er foretaget af Naturinstituttet.

Før oplægget fremlægges til Landsstyret foretages en høring, hvor relevante kommuner og lokalafdelinger i Grønland via KNAPK, TPAK og KANUKOKA bliver hørt. Høringen indeholder forslag om jagtområder, jagtperioder, kvoter samt fordeling af kvoterne til forskellige kommuner. Høringssvarene bliver indarbejdet i oplægget, som sendes til høring i Fangstrådet, før oplægget endeligt bliver fremlagt Landsstyret til beslutning.

For enkelte lokale bestande høres hovedorganisationerne og Fangstrådet ikke. Dette sker efter hovedorganisationernes og Fangstrådets eget ønske. Men de lokale kommuner bliver hørt særskilt. Dette gælder rensdyr og moskusoksebestandene i Qaanaaq, samt moskusoksebestandene på Sigguk/Svartenhuk, Naternaq og i Illoqqortoormiut.

Naturinstituttet får løbende informationer fra lokalthold om, at moskusokser har spredt sig udenfor de gængse jagtområder og andre steder end hvor de oprindeligt blev udsat.

Lokale observationer kan således resultere i ændrede jagtområder. Det kan som eksempel nævnes, at jagtområdet ved Naternaq blev udvidet, efter fangerne fra

Qasigianguit samt kommunen kom med oplysninger om, at moskusokserne er begyndt at sprede sig mod fastlandet sydøst for Qasigianguit.

4) Bliver kommunerne sikret medindflydelse på forberedelserne for fastsættelsen af fangstområderne?

Via KANUKOKA bliver relevante kommuner hørt, før forslag om jagtområder, jagtperioder, kvoter samt fordeling af kvoterne til forskellige kommuner, bliver fremlagt til Landsstyret til beslutning. For enkelte lokale bestande, hvor hovedorganisationerne og Fangstrådet ikke høres, foretages en særskilt høring af de lokale kommuner. Dette gælder rensdyr og moskusoksebestandene i Qaanaaq, samt moskusoksebestandene på Sigguk/Svartenhuk, Naternaq og i Illoqqortoormiut.

Derfor er det Landsstyrets opfattelse, at relevante kommuner sikres medindflydelse på fastsættelsen af fangstområderne.

5) Har Landsstyret planer om tiltag for at mindske moskusoksernes uheldige indflydelse på landbrugssektoren?

Flere moskusokser fra bestanden i Ivittuut Kommune har de seneste somre vandret ud af kommunen og taget ophold i Qaqortoq og Paamiut kommuner. Enkelte moskusokser har udvandret til fåreholdersteder og Direktoratet for Miljø og Natur har derfor i konkrete tilfælde givet tilladelse til, at dyrene måtte nedlægges, da disse dyr var til væsentlig gene for fåreholderne.

Det kan ikke udelukkes, at lignende situationer kan ske igen. Inden det eventuelt sker igen, har Direktoratet for Miljø og Natur ønsket at få kommunernes stillingtagen til hvad der skal ske i forbindelse med, at moskusokserne tager ophold i deres kommuner.

Direktoratet for Miljø og Natur har derfor anmodet kommunerne i Sydgrønland om tilbagemelding på hvad kommunerne ønsker med indvandrede moskusokser, blandt andet med følgende spørgsmål:

- Ønsker kommunerne at moskusoksebestanden skal få lov til at brede sig naturligt, indtil der kan tillades at høste overskuddet (som Maniitsoq, Nuuk og Sisimiut kommuner har ønsket i forbindelse med at dyr udvandrer fra Kangerlussuaq)?
- Ønsker kommunerne, at ethvert dyr som kommer ind i kommunen skal kunne nedlægges med det samme, fordi de kan genere andet erhverv eller andre interesser?
- Ønsker kommunerne, at bestanden skal kunne brede sig naturligt til dele af kommunen, medens andre dele friholdes for dyr?

Landsstyret kan endvidere oplyse, at de gældende bekendtgørelser på rensdyr- og moskusokseområdet i øjeblikket gennemgår en revision, som vil blive forelagt Landsstyret i løbet af foråret 2007. I den forbindelse vil Landsstyret overveje om der bør indsættes en bestemmelse om, at en fåreholder kan nedlægge moskusokser som befinder sig på Landsbrugsarealer.

Med venlig hilsen

Asii Chemnitz Narup
Landsstyremedlem for Sundhed og Miljø